

[Statsministeren.]

sitionstale, den, der fejede alle Hensyn til Side. Det ærede Medlem rejste forskellige Problemer. Han overtog ogsaa det ærede Medlem Hr. Brorsens Ordførelser. Han kritiserede, at der var Mangel paa Valuta, ganske uden Hensyn til, hvorfor denne Mangel er til Stede. Han afviste Talen om Tilskud til Landbruget. Han undsagde Regeringen, idet han forudsatte, at Regeringen naturligvis ikke vilde tage Hensyn til alle berettigede Interesser. Jeg har allerede, da jeg tidligere svarede andre ærede Medlemmer, svaret paa det ærede Medlems forføjede Bemærkning om Skattekommissionen; og om Valutaforholdene er der jo dels af mig, dels paa anden Maade givet Tinget forskellige Oplysninger. Men tilbage i det ærede Medlems Tale er nogle Ord, som har brændt sig fast i Erindringen, og som vidner om det ærede Medlems Sindelag. Det var Bemærkningerne om Skatten, der viste os det ærede Medlem, som han er. Han angreb Regeringen, fordi Halvdelen af Landets Skatteydere fritages for at deltage i Udredningen af den direkte Beskatning, som for nylig er gennemført og gennemført i Anledning af de ekstraordinære Forhold og til Imødegaaelse af de Krav, som fra mange Sider stilledes med Hensyn til Militæret og andet Beredskab. Denne Fritagelse for Halvdelen af Landets Skatteydere, sagde det ærede Medlem, for at deltage i denne Beskatning var et Vidnesbyrd om, at Regeringen ikke har det Samfundssind, der skal til for ogsaa at kræve Skat af de mindste Indtægter. Det var virkelig Indholdet i det ærede Medlems Tale. Jeg tror, at mange forbavsedes ved at høre det ærede Medlems Krav om, at alle, alle skal være Partnere i en saadan ekstraordinær Beskatning, selv de med de allermindste Indtægter, de, der altsaa nu ved den gennemførte Lov er fritaget. Hvad er det nu for nogle Folk? Ja, det er de forskellige Kategorier af smaa Landbrugere, dem, der stærkest har følt Krisen gennem en lang Række Aar, og dem, der stærkest rammes af Prisstigningerne paa Majs og andre Foderstoffer, disse Landmænd, som altsaa maa købe udefra; det er dem, der fritages, og det er Fiskerbefolkningen, som i Forvejen er ramt meget haardt af Minespæringer og anden Vanskeliggørelse af deres Afsætningsforhold og af forhøjede Priser paa Garn og andre Redskaber. Og det er de Smaafolk i Storbyens smaa Butikker, hvis Indtægter jo afhænger af Konjunkturerne, men hvis Indtægter aldrig bliver til store Indtægter, og det er store Grupper af ufaglærte Arbej-

dere, Medhjælpere under mange forskellige Former i Industri, Handel og Haandværk o. s. v., den store Masse, hvis Indtægter kan blive saadan et Par Tusind Kroner om Aaret, hvis de har Arbejde hele Aaret, og mindre, naar de, hvad der jo er Regelen, har kort eller lang Tids Arbejdsløshed. Det er disse Grupper af Befolkningen, som det ærede Medlem misunder at være fritaget for denne Beskatning, disse Befolkningsgrupper, som jo øjeblikkelig, naar indirekte Skatter gennemføres, faar deres Part, og som, naar Prisstigninger kommer, faar deres overmaade store Part.

Disse Befolkningsgrupper har jo ikke faaet Tid til eller Mulighed for at skaffe sig deres Vinterforbrug af Brændsel, inden Prisstigningerne kom, og de har ikke haft Raad til at hamstre Varer, saa de kunde unddrage sig Prisstigninger, hvis de ellers har haft Lyst til det. Disse smaa Skatteydere har jo allerede betalt mere i Forhøjelse af deres Brændselspriser, end adskillige kommer til at betale ved den ekstraordinære Skat, som gennemførtes. Og Fordyrelsen af Brændselet er jo som bekendt ikke den eneste Fordyrelse, denne Del af Befolkningen kommer til at føle. Ved indirekte Skat har Staten jo ogsaa sikret sig en Part af de Penge, som disse Skatteydere anvender til Cigaretter og Øl.

Det er derfor ganske forkert at tale om, som det ærede Medlem gør det, at Regeringens Maal er, at de svage overhovedet ikke skal føle Tidens Tryk skatte-mæssigt. Jo, de kommer maaske til at føle Trykket langt mere end de Medlemmer, det ærede Medlem Hr. Krag i særlig Grad repræsenterer.

Det ærede Medlem fik i denne Tale virkelig aabenbaret, hvad der ligger bag de venlige Ord, som Tiden fremkalder. Der ligger Ærgrelse, der ligger Bitterhed over, at et Skattebeløb, som er nødvendigt for at opfylde visse Krav om formodet Sikkerhed, om Foranstaltninger, som Samfundet i Tiden finder det nødvendigt at iværksætte, skal betales af de Skatteydere, der har Skatteevne, Ærgrelse over, at der ikke tages noget fra de fattigste, fra dem, der har følt sig knuget gennem mange svundne Aar af Arbejdsløshed i større eller mindre Omfang. Alle disse er fritaget, og det, der ligger bag det ærede Medlems Ord, er Ærgrelsen og Bitterheden over denne Fritagelse. Jeg indrømmer, at det var en efter Omstændighederne oplysende Tale, som vil vække en vis Opmærksomhed hos Husmænd og hos Fiskere og hos Arbejdere, og jeg tænker, den vækker en til-